

OM FOREKOMSTEN AF RØDFODFALKEN, *FALCO VESPERTINUS* L., I DANMARK

AF

LEO MOESGAARD

Den 2. August 1929 fandt jeg den lille, her til Lands saa sjældne Rødfodfalk, *Falco vespertinus vespertinus* L., ynglende i Nørreskoven paa Als. Formodningen om denne Arts lejlighedsvis Ynglen hos os er ofte bleven fremsat af det sidste Hundreaars danske Ornithologer, uden at det dog hidtil var lykkedes at gøre noget Fund eller Iagttagelser til fuld Bekræftelse heraf. Inden jeg gaar over til nærmere at skildre de Omstændigheder, hvorunder jeg ved et rent Tilfælde var saa heldig at finde denne Art, vil jeg imidlertid forsøge at sammenstille alle de Beretninger, man har om Fuglens tidligere Forekomster her i Landet, idet jeg dog først skal komme med en ganske kort Oversigt over Artens Udbredelse i den øvrige Verden til bedre Forstaaelse af dens tilfældige Optræden hos os.

Rødfodfalken eller Aftenfalken, som den maaske lige saa hyppigt benævnes, har sit egentlige Hjem i det østlige Europa og vestlige Asien. Den gaar mod Øst ud til Jenissei og Baikal, hvorfra den gennem Amur og Daurien og helt ned i det nordlige Kina er erstattet af en nærstaaende Race, *Falco vesp. amurensis* Radde¹. Mod Vest gaar Grænsen til Polen og Østersøprovinserne. Sit Ynglecentrum her i Europa har Fuglen forlagt til Landene omkring den nedre Donau, hvor den f. Eks. i Sydøst-Rumænien og paa de ungarske Stepper er almindelig næsten overalt. I Rusland er den udbredt fra de sydligste Egne til Archangelsk i Nord. I det sydøstlige Mähren og Lausitz ruger den spredt og faatallig. I Polen og Østersøprovinserne kendes den ikke som ynglende, men viser sig ret hyppigt der i Træk-

¹ E. Hartert: Die Vögel der paläarktischen Fauna, Bd. II, pag. 1080.

tiderne, hvad ligeledes gælder Grækenland og Italien. I Frankrig og Spanien er den nu og da forekommet, hvorimod den ikke kendes fra Portugal. Heller ikke i Holland og Belgien er den saa vidt mig bekendt hidtil bleven eftervist, hvorimod den i Betragtning heraf maa siges ret hyppigt at have naaet de britiske Øer paa sine Strejftog, idet der herfra foreligger Beretning om op mod 40 Forekomster. Fra Tyskland har det ikke skortet paa Beretninger¹ om Artens Ynglen, men det er tvivlsomt, om disse har Rigtighedens Præg. Nulevende kendte, tyske Ornithologer synes i hvert Fald fuldstændig at underkende dem. Derimod er Arten ret ofte forekommet paa Trækket, visse Aar i endog forholdsvis stort Tal, f. Eks. Højsommeren 1927², da Invasionen ogsaa naaede Slesvig-Holsten, hvor flere Individuer nedlagdes. Vender vi os nu til den skandinaviske Halvø, nævner Schaanning³ 3 Eksempler paa dens Forekomst i Norge. I det sydlige Sverige er Arten skudt et Par Gange, ogsaa i Yngletiden. I Finland er den flere Gange forekommet indtil 65° n. Br. og skal ogsaa nogle faa Gange have ruget der.

I Danmark maa Rødfodfalkens Forekomst betegnes som sjælden. Det første Fund, der foreligger i Litteraturen, gaar tilbage til Aar 1834, og i det snart siden da forløbne Hundredaar kan kun paavises ca. 35 Forekomster. Gaar man frem i kronologisk Orden, er disse følgende:

1. Cand. jur. Bonnez skød den i Benzon Skov den 26. Juni 1834. (Kjærbølling »Danmarks Fugle«, 1852, pag. 28).
2. Kjærbølling skød en ♂ ad. paa Læsø den 23. Maj 1850. Da han Dagen efter saa en ♀ paa samme Sted, maatte han, af Hensyn til Aarstiden, antage, at de havde været parrede og haft Rede eller dog villet yngle der, hvorom desuden ♂'s udviklede Testikler syntes at vidne. (Kjærbølling »Danmarks Fugle«, 1852, pag. 28). Skindet af den nedlagte ♂ opbevares i Univ. zool. Mus. (Finn Salomonsen in litt. ^{30/3}1930).
3. I 1851 blev en ♀ ad. skudt i Veggerløse paa Falster. (Kjærbølling »Skandinaviens Fugle«, 2. Udg. ved Collin, 1877, pag. 42).
4. I Maj 1856 skød Forpagter Salicath en ♂ ad. i Toftegaards

¹ I Naumann: Naturgesch. d. Vögel Mitteleuropas nævnes en halv Sned Tilfælde.

² W. Emeis in litteris.

³ Norges Fuglefauna, 1916.

- Have ved den vestlige Kant af den store Vildmose. (J. C. H. Fischer »Nogle Iagttagelser over Danmarks Fugle, med særligt Hensyn til Vendsyssel«, Naturh. Tidsskr. 3. R. I. 2. 1862; ibid. II. 1. 2. 1863. Omtales ogsaa i Kjærbølling »Skandinaviens Fugle«, 2. Udg. ved Collin, 1877, pag. 42).
5. Apotheker Benzon havde dens Æg fra Bornholm. 1860, Rosen. (Collin »Bidrag til Kundskaben om Danmarks Fuglefauna«, 2. Suppl. til »Skandinaviens Fugle«, 1888, pag. 11). Denne Meddelelse bør tages med allerstørste Forbehold.
 6. I Telegrafbestyrer N. P. Petersens Samling i Stege fandtes en ♀, skudt paa Møen (Frenderup) den 25. April 1865. (Kjærbølling »Skandinaviens Fugle«, 2. Udg. ved Collin, 1877, pag. 43. Omtales ogsaa i Hages »Faunistiske Optegnelser«, D. O. F. T. IX, pag. 237).
 7. Den 24. Maj 1866 iagttog Apotheker Benzon, Pastor Theobald og Justitsraad Erichsen ♂ og ♀ ved en af Smaasøerne i Jægersborg Dyrehave, hvor de fløj frem og tilbage over Vandet for at fange Insekter og ofte kom meget nær hen til Iagttagerne. Senere saas de ofte paa samme Sted indtil hen i Juni Maaned, da ♀ forsvandt, muligvis for at ruge, hvorimod ♂ i lang Tid, navnlig i Aftenskumringen, vedblev at vise sig paa Insektjagt over Vandfladen. Fischer selv var med at se Fuglen den 22. Juni og beskriver dens Flugt og Færden. Han formodede, at den ynglede, men trods ofte gentagne Besøg paa Stedet lykkedes det dog ikke at faa Ungerne at se. (J. C. H. Fischer »Fortsatte Iagttagelser over Danmarks Fugle, med særligt Hensyn til Vendsyssel«, Naturh. Tidsskr. 3. R. 1. 2. 1869. Omtales ogsaa af Kjærbølling »Skandinaviens Fugle«, 2. Udg. ved Collin, 1877, pag. 43).
 8. Den 1. September 1873 saas en halv Mils Vej fra Stege fire unge Rødfodfalke, af hvilke den ene blev dræbt¹. (Collin »Ornithologisk Bidrag til Danmarks Fauna«, 1. Suppl. til »Skandinaviens Fugle«, 1877, pag. 7).
 9. Fra Bjerrum modtog C. Reitzel jun. en ♂ ad., skudt ved Varming By (Seem Sogn ved Ribe) i Foraaret 1878. (Collin »Faunistiske og biologiske Meddelelser om danske Fugle«, 3. Suppl. til »Skandinaviens Fugle«, 1895, pag. 13. Omtales

¹ I Collins 3. Suppl., 1895, findes følgende Rettelse hertil: Det i »Orn. Bidrag« S. 7 omtalte Eksp. fra Stege-Egnen er — ifølge Medd. fra Telegrafbest. P. — skudt 6. September 1872.

- ogsaa af Halfdan Lange »Fugleliv i Ribes Omegn«, 1919, pag. 65).
10. Paa Dyrejagter i Hammer Enghave i Sydsjælland i Aarene 1890—1903 saa A. Pedersen en, stundom 2 Fugle jage Insekter til langt ud paa Natten. (D. O. F. T. XI, pag. 151).
 11. Den 3. eller 4. August 1898 iagttog A. L. V. Manniche den i Soderup Mose ca. 3 km Nord for Hedehusene, hvor den om Aftenen sværmede rundt over en stor siv- og rørbevokset Tørvegrav paa Insektfangst. Paa Grund af den relativt lange Afstand var det Iagttageren umuligt at bestemme Fuglens Køn og Alder. (Direktør Manniche in litt. ¹⁹/₃ 1930). Det er samme Fugl, der — uden Steds- og Datoangivelse — omtales i Heilmann og Manniche »Danmarks Fugleliv«, Bd. I, 1928, pag. 312).
 12. I Univ. zool. Mus. findes en ♀ ad. fra Bornholm, mærket 10. August 1898. (Finn Salomonsen in litt. ³⁰/₃ 1930).
 13. Sammesteds er opstillet et Eksemplar fra Bøtø paa Falster, dateret 17. Maj 1901. (Finn Salomonsen in litt. ³⁰/₃ 1930).
 14. En ♀ ad. blev skudt ved Guldborgsund den 26. Oktober 1903. (C. C. Olsen i D. O. F. T. VI, pag. 136).
 15. C. Lund skriver i 8. Aarg. af »Flora og Fauna«, 1906, pag. 27 ff.: »Den 30. Maj¹ henad Aften saa jeg en rødfarvet ♂ af denne Falkeart i den 2 Mil Nord for København liggende Rude Skov. Den fløj op fra Toppen af en høj Gran i Ud-kanten af Skovens østlige Del Da jeg havde Solen i Nakken, saa jeg den aldeles tydeligt. Den var lidt mindre end Taarnfalken. Halen ikke paafaldende lang, Vingerne meget spidse, Flugten omtrent som Taarnfalkens, men endnu lettere med raske, men bløde Vingeslag. Halen var sort, hele Fuglen ellers næsten skiferblaa, ved Næbbet og bagud paa Undersiden saas et meget intensivt Mønjerødt, saa frisk som det lige var malet jeg er flere Gange kommen forbi Stedet senere, men har da ikke set andre Falke end Taarnfalken Dens Skrig hørte jeg, før den fløj op; det var et meget højt, ofte gentaget kli, langt haardere end Taarnfalkens; jeg troede først, det kom fra en Mellemspætte, og det var det, der gjorde mig opmærksom paa Fuglen Hos de i Nærheden i en høj Fyr boende Taarnfalke havde den vist en kort Tid i Forvejen paa Slægtskabets Vegne

¹ Antagelig Aaret forud, altsaa 1905.

aflagt Besøg; thi der havde været et ualmindeligt Skrigeri oppe i Kronerne«.

16. Den 16. Maj 1906 blev en ♀ skudt paa Stensmark ved Grenaa af A. Christiani; E. Lehn Schiøler, til hvis Samling Fuglen kom, skriver bl. a. om dette Eksempel: »Æggelederen meget bred med Tragten lige under Æggestokkens distale Ende; Æggene i samme betydeligt forstørrede. Det er saaledes ikke usandsynligt, at Fuglen vilde have ynglet i Omegnen, og Godsejer Lichtenberg til Hessel har desuden meddelt Hr. Christiani, at han for 7—8 Aar siden har iagttaget Fuglen ved en gammel Kragerede i en lille Birkeskov i sin Eng. Reden blev desværre forstyrret af Drengene«. (D. O. F. T. I, pag. 65—66).
17. En smukt udfarvet ♂ ad. blev skudt den 15. Maj 1907 ved Stenstrup pr. Svendborg. (Oberstløjtn. Kalkau D. O. F. T. II, pag. 166).
18. I de store Moser i Sydsjælland, især i Taarup og Køng Moser, har A. Pedersen set Rødfodfalke og var især den 5. Maj 1908 tæt ved 2 Fugle. (D. O. F. T. XI, pag. 151).
19. Den 10. Maj 1909 blev en ♂ juv. skudt paa Torbenfeld Gods ved Mørkøv S. V. for Holbæk. (Apotheker Pirtzel i D. O. F. T. III, pag. 162).
20. Den 29. Maj samme Aar blev en ♂ ad. skudt ved Basnæs nær Skelskør. (Apotheker Pirtzel D. O. F. T. III, pag. 162).
21. En ♀ juv. blev skudt ved Vildbjerg N. V. for Herning den 2. Oktober 1909. Eksempelret, i hvis Mave fandtes Levninger af Vandkalve og Aadselgravere, er opstillet i Univ. zool. Mus. (H. Winge »Fuglene ved de danske Fyr i 1909. 27de Aarsberetning om danske Fugle«, pag. 166; Vidensk. Medd. Nat. For. 1910).
22. Skovrider B. Simonsen iagttog den i Efteraaret 1910 paa Søgaard adelige Gods Nord for Flensborg. (D. O. F. T. IV, pag. 136).
23. Under et Besøg paa Godset Torbenfeld ved Mørkøv, S. V. for Holbæk, i Juni 1911 (eller 1912) saa Overretssagfører Carl Becker en Rødfodfalk i den til Gaarden hørende Vinskov ud imod Aamosen, og i samme Træ havde Skytten Aftenen forinden skudt en anden Rødfodfalk, der blev udstoppet og indlemmet i nu afdøde Kammerherre Harry Treschows Samling, som senere blev skænket til Riksmuseet

i Stockholm¹. (Direktør A. L. V. Manniche in litt. 19/3 1930). Paa min Henvendelse hertil for at erholde nærmere Oplysninger om Datoen og Fuglens Køn og Alder har Prof., Dr. Einar Lönnberg in litt. 26/3 1930 beredvillig meddelt »att det fanns ingen *Falco vespertinus* bland de rovfåglar, som Kammarherre Treschow på sin tid skänkte til Riksmuseet . . . alla de rovfåglar, som skänktes av Kammarherre T. och vore försedda med etiketter med lokaluppgift, voro från hans jaktmarker i Skåne«. — Hvor Falken i Øjeblikket findes, dersom den i det hele eksisterer endnu, har jeg ikke kunnet faa oplyst. Men et Faktum er det under alle Omstændigheder, at to Rødfodfalke samtidig har opholdt sig paa nøjagtigt samme Sted, og da det var i Juni, har det uden Tvivl været et Par, som tilmed maaske havde Rede eller i alt Fald havde til Hensigt at yngle der. — [Hertil kan Red. knytte følgende Bemærkninger: Dr. phil. Å. Vedel Tåning oplyser, at en ♂ ad. blev skudt i Vinskoven 1907; Eksemplaret findes paa Orelund. Overretssagf. Becker erindrede tydeligt Fundet, men mente ikke, at det var saa længe siden. Skytte Carl Brehm — nu Rosenfeld — meddeler (in litt.): »Jeg kom til Vinskoven Marts 1907 og rejste til Sverige 1914; i den Tid blev der kun skudt 1 Rødfodfalk, gl. Han, meget smuk; den slog for Uglen ved Kragehytten i Aamosen. Saa vidt jeg husker, var det først i Juni, men jeg husker ikke Dato eller Aarstal, men den skal nok være skudt i Juni 1907. Den ynglede ikke paa Godset, men saa vidt jeg husker, saa jeg 1 Falk til af samme Art nogle Dage senere«].

24. Den 5. Juli 1916 saa A. Pedersen om Aftenen en lille Falk over Bøgesø Sø i Sydsjælland fange Insekter paa Svalemaner i Flugten.
25. Da samme Iagttager den 7. Juli samme Aar havde taget Sæde paa en Tørvehytte i Køng Mose, kom en lille Falk og satte sig paa nogle Tørvestabler tæt ved; det var hverken Lærke- eller Taarnfalk; kort efter fløj den over i Sværdborg Præstegaards store Have. (D. O. F. T. XI, pag. 151).
26. I E. Lehn Schiølers Samling² findes en udfarvet ♀ fra Thi-

¹ De danske Rovfugle blev i Landet, de ejes af Godsejer Chr. Treschow, Orelund pr. Mørkøv (Red.).

² Nu paa Univ. Zool. Museum.

- sted, dateret 19. Maj 1917. (Finn Salomonsen in litt. ^{30/3} 1930).
27. I Aarhus Museum er opstillet en ♀ fra Grenaa 22. Maj 1917. (V. Sigfr. Knudsen in litt. ^{8/5} 1930. Omtales af H. Scheel D. O. F. T. XIX, pag. 20).
 28. Mellem 28. Juni og 12. Juli 1917 blev en enkelt set i Stendal Plantage af Weis¹. (P. Skovgaard »Fuglelivet i Viborg-egnen«, 1924, pag. 64, Særtr. af »Danske Fugle«).
 29. En ♀ blev omkring den 1. August 1920 fanget i Østersøen ca. 1 Mil Øst for Bornholm og erhvervet af daværende Direktør W. Dreyer til Zool. Have i Kbhvn. (R. Hørring »Fuglene ved de danske Fyr i 1919. 37te Aarsberetning om danske Fugle«, pag. 219, Vidensk. Medd. Dansk Nat. For., Bd. 71). Skindet er nu opstillet i Univ. Zool. Mus. (Finn Salomonsen in litt. ^{30/3} 1930).
 30. Den 5. September 1920 blev en ♀ juv. skudt i Vallund ved Ølgod Syd for Tarm. Skindet opbevares i Herning Museum. (R. Hørring »Fuglene ved de danske Fyr i 1919. 37te Aarsberetning om danske Fugle«, pag. 219, Vidensk. Medd. Dansk Nat. For., Bd. 71. Omtales ogsaa af H. Scheel, D. O. F. T. Aarg. XIX, pag. 23).
 31. I Univ. Zool. Museum findes en ♀ juv. fra Herning, dateret 3. Oktober 1920. (Finn Salomonsen in litt. ^{30/3} 1930).
 32. Schiølers Samling indeholder et Skelet af en ♀ fra Gurre Ruiner 4. Maj 1926. (Finn Salomonsen in litt. ^{30/3} 1930).
 33. Den 21. April 1927 saa daværende Gymnasieelev, nu stud. polyt. Th. Jessen og jeg ved Aftenstid en gammel Fugl i »Skratmosen« ved Sønderskoven paa Als.
 34. Paa det naturhistoriske Museum i Aarhus findes en ♀ ad., skudt i Voldby ved Hammel den 11. Maj 1927. (V. Sigfr Knudsen in litt. ^{8/5} 1930).

Dette er de sparsomme Meddelelser, som har kunnet fremskaffes om Fuglens hidtidige Forekomst i vort Land. Nu maa man imidlertid ikke glemme, at Rødfodfalken som Helhed fører en mere skjult og tilbagetrukket Tilværelse end de fleste andre Rovfugle og derved meget let kan have undgaaet den mindre kyndige Ornithologs Opdagelse, idet han i den mindre intense

¹ Forstkandidat Henning Weis, † 1922.

Aftenbelysning, i hvilken Fuglen især ynder at færdes, ikke rigtig har kunnet skelne Farverne, der kendetegner Arten, og derved er bragt til Uklarhed eller Forveksling. Det er ogsaa paafaldende, at langt de fleste Efterretninger om Falken stammer fra en forholdsvis ny Tid, et Forhold, der sikkert i høj Grad maa tilskrives Ornithologernes stigende Antal, der igen betinger de mange Opdagelser. At Fuglen ikke des mindre er og ganske sikkert alle Dage har været en stor Sjældenhed hos os, kan ikke drages i Tvivl. At det imidlertid ogsaa i adskillige af de Tilfælde, hvor Fuglen er paatruffet hos os, har drejet sig om ynglende Par er efter de foreliggende Data at dømme højst sandsynligt, men nogen Iagttagelse, som kunde bekræfte en Formodning herom, har ikke foreligget før den 2. August 1929.

Denne Dag var jeg hen under Aften taget op i Als Nørreskov, der i en Længde af 10 km strækker sig langs Lille Bælt paa Øens Østkyst, for her at iagttage Andetrækket fra Havet ind til den store Strandmose, »Fjordmosen«, der midtvejs skyder sig langt ind i Skoven. Jeg havde i den Hensigt gemt mig i noget tæt Buskads ved den største af de gamle, siv- og rørkransede Tørvegrave ude i Mosen og var fra dette Skjul glimrende i Stand til ogsaa at følge det øvrige, rigt pulserende Liv i denne herlige Sensommeraften.

Fra de tætte Grankrat oppe paa Skovbakkerne kurrede Ringduerne, *Columba palumbus*¹, ivrigt om Kap, og fra Bøgekronerne i det nærmeste Bryn hørtes hidsige Skraal fra en Pirolfamilie, *Oriolus oriolus*, 2 gamle Fugle og 4 store, længst udføjne Unger, medens Gransangerens, *Phylloscopus collybita*, karakteristiske »tjip-tjap, tjip-tjip-tjap . . .« lød rundt om. En lille Flok Ryler, *Calidris alpina schinzii*, slog et elegant Sving hen over Hovedet paa mig, 3 Horsegøge, *Capella gallinago*, gik »brægende« i Vejret til begge Sider, og ret forude paa den høje Strandvold »trillede« Præstekraverne, *Charadrius hiaticula*, behændigt af Sted mellem Rullestenene og de store Strandkaalsplanter. Oppe over den fjerneste Ende af Skovmosen, ca. 1 km borte, sejlede 8 Musevaager, *Buteo buteo*, rundt paa spændt Fang, inde fra Skovdybet bag mig hørte jeg de store Unger af Duehøgen, *Astur gentilis gallinarum*, skrigte i Munden paa hinanden, og til den anden Side sad i en udgaaet Egetop en gammel Fiskeørn, *Pandion haliaëtus*, og nød den synkende Sols matte Straaler. Ude fra Havet, som

¹ Hvor intet Racenavn er vedføjet, forstaas altid Nominatformen.

jeg fra mit lave Skjul ikke kunde øjne paa Grund af den høje Strandvold, hørtes uafadelig Gravændernes, *Tadorna tadorna*, »ag-ag«, og nu og da kom en 3—4 Stykker af de pragtfulde Fugle hidsigt jagende hverandre en Ronde ind over Mosen. To Hejrer, *Ardea cinerea*, trak deres skarpe Silhouet skraat ind over, og just som de var forsvundne over Trækronerne ovre mod Vest, kom tre Ungravne, *Corvus corax*, til Syne nede i Øst og fortsatte i ildsom Flugt op langs Stranden til Nattekvarteret, en mindre Granholm godt $\frac{1}{2}$ Mil længere oppe i Skoven.

Pludselig fangedes min Opmærksomhed af en lille Falk, som paa Svalemaner boltrede sig paa Insektfangst over et mindre Tørvegravshul lidt borte, snart højt til Vejrs, snart nede over Vandspejlet. Ved første Øjekast troede jeg, at det var Lærkefalken, *Falco subbuteo*, oppe fra Troldhøjsbakkerne hinsides Mosen, der aflagde dette Terræn det ordinære Aftenbesøg i Fourageringsøjemed. Men da Fuglen nu tog Kurs mod »min« Tørvegrav og i en Afstand fra mig af kun 8—12 Meter foretog sine elegante og beundringsværdige Manøvrer efter Guldsmedene, som i stort Tal svirrede over Vandspejlet, afslørede den sig som en — Rødfodfalk, *Falco vespertinus*, en pragtfuld gammel Han, hvis karakteristiske Kendetegn — mørkt skifergraa Overside, lysere Underside, ensfarvede sorte Halefjer, stærkt brunrøde Undergump og »Bukser« samt gulrøde Ben og Vokshud — jeg havde den ypperste Lejlighed til at iagttage. I det samme hørte jeg tæt ved et Skrig, der i høj Grad henledte min Opmærksomhed paa Vendehalsen eller den lille Flagspætte, »tiee, tie, tie«, men da jeg saa hen i den Retning, det kom fra, viste det sig at være Rødfodfalkens ♀, som i en elegant Svæven med tilbagebøjede, halvmaaneformede Vinger stilede lige ned mod ♂, der svarede Magens Hilsen med et højt »schirr sirr-irr-sirr«. Den nyankomne ♀ ad. skilte sig tydeligt fra ♂ ved sin lyst rødbrune Underside, Hovedets rustbrune Farve, Strubens og Halssidernes hvide Farve og de nedentil tværstribede Halefjer. Efter et lille Hvil i Toppen af en El genoptog de to smaa Rovfugle deres beundringsværdige Jagtmanøvrer, men i Stedet for som før straks at fortære Byttet under Flugten, beholdt de det nu i Klørerne for lidt efter at sætte Kursen over mod Skovbakkerne, hvor de forsvandt mellem de spredt staaende Træer i en større Kulturindhegning. Da jeg derpaa hørte et voldsomt Skrigeri og Kævl, var jeg straks klar over, at Fuglene maatte have Unger der og

ilede derop for at finde den formentlige Rede. Dette lykkedes imidlertid ikke, hvorimod jeg i et gammelt Egetræ fik Øje paa de 4 Unger, der omtrent flyvefærdige hoppede rundt i de øverste Grene, hvor de blev madet af de gamle. Heller ikke næste Dag lykkedes det mig at konstatere, hvor Falkene havde faaet Ungerne til Verden, men rimeligvis har Reden været paa et godt skjult Sted i et større Parti Granskov lige i Nærheden.

I de følgende Uger besøgte jeg gentagne Gange Stedet, uden at det dog lykkedes mig at se det mindste til de sjældne Fugle. Først den 14. August traf jeg dem atter, hele Familien, jagende over nogle smukke, granklædte Skrænter ude ved Stranden mellem Taksensand og Troldhøj. Den 1. September saa jeg dem sidste Gang.

Det paafølgende Foraar, 1930, gennemstrejfede jeg den ene Uge efter den anden hele Skoven i Haabet om, at Parret atter skulde vende her tilbage, men uden Resultat — de var og blev borte. Mine Planer om en eventuel Fotografering røg i Luften, og kun Mindet om den sjældne Begivenhed er tilbage.
